

از مترو تا دانشگاه!

گزارش ارسالی برای نشریه دانشجویی بذر

۱۰ آبان ۱۳۸۸

www.bazr1384.blogfa.com

bazr1384@gmail.com

■ اعتراضات دانشجویی همچنان ادامه دارد و رژیم مدام خط و نشان می کشد و از راههای مختلف برای بی اهمیت جلوه دادن این حرکات استفاده می کند. سه شنبه ۵ آبان ماه برای پنجمین هفته پیاپی در دانشگاه آزاد واحد تهران مرکز تجمع دانشجویان ادامه پیدا کرد. از ساعتی آغازین این تجمع سیستم فیلترینگ ورود به دانشگاه شدیدتر از قبل به کار افتاده بود. از ورود دانشجویان بدون کارت دانشجویی شدیداً خودداری می شد و همچنین از ورود دانشجویانی که در هفته های قبل حضور موثر و پررنگی در دانشگاه داشتند جلوگیری شد. چند تن از آنها که جلوی در دانشگاه بودند اظهار کردند که به دلیل مصاحبه با رادیو وتلوویزیونهای دیگر و پخش عکس و تصویر و اسمشان ممنوع الورد شده اند. اما جمعیتی که در داخل دانشگاه بود نزدیک به ۲۰۰۰ نفر بود و شعاری که بیشتر به گوش می رسید این بود: دانشجوی «دستگیر بشه، دانشگاه تعطیل میشه». البته شعارهای ماههای اخیر نیز از جمله «مرگ بر دیکتاتور» نیز به گوش می رسید. از همانجا خبر می رسد که دانشجویان دانشگاه آزاد تهران واحد جنوب نیز در حمایت از تهران مرکز جمعی ۲۰۰۰ نفره داشته اند. اما به دلیل فاصله زیاد این دو مرکز به تهران جنوب نمیرسیم. واحد تهران مرکز در پونک خیابان همیلا قرار دارد و نام این مرکز مجتمع نیایش می باشد و واحد جنوب در افسریه و اتوبان آهنگ می باشد. از همه فعالین و دانشجویان و جوانان معترض می خواهیم که در حمایت از دانشجویان و اعتراضاتشان در این تجمعات حضور پیدا کند تا باعث گسترده تر شدن این تجمعات و سراسری شدن آنها و کشاندن آنها از محیط دانشگاه به خیابانها و به میان مردم شوند و همچنین از دانشجویان می خواهیم که برای شرکت فعالین و جوانان دیگر در این اعتراضات، تجمعات را در یکروز برگزار نکنند تا همه بتوانند در مراسمهای مختلف شرکت داشته باشند.

■ آنفلوآنزا شیوع وحشتناکی پیدا کرده است و بخصوص در بین دانش آموزان. اما هیچ تدبیری در این مورد به کار نرفته است. بنا به خبرهای مختلف تا کنون نزدیک به ۲۰۰ نفر کشته شده اند. در مناطق جنوب شهر وضعیت بسیار بدتر می باشد. به دلیل تعداد زیاد افراد خانواده و خانه های کوچک، وضع تغذیه نامناسب و سطح بهداشت پایین وضعیت بحرانی تر می باشد. مراکز درمانی دیگر پاسخگوی مردم نمی توانند باشند. اما حالا که در آستانه ۱۳ آبان قرار داریم یکی یکی مدارس را تعطیل می کنند. چند دانشگاه نیز در این هفته تعطیل اعلام شده تا دانشجویان شهرستانی خوابگاهها را ترک کنند و به شهرشان برگردند. بسیاری از مردم معترضند که به خاطر سلامت دانش آموزان مدارس را تعطیل نکرده اند بلکه از ترسشان است. برای آنها بهتر است که جوانان بمیرند، چه بهتر که از بیماری بمیرند. به همین خاطر هم برای کنترل آن کاری نمی کنند.

■ اعتصابات مختلفی در سراسر کشور در قسمتهای مختلف صورت گرفته. اما شاید مهمترین آن که مسکوت مانده و بر روی آن سرپوش گذاشته شده حتی از سوی مدیران آن تکذیب شده، اعتصاب کارکنان مترو باشد. از اول مهر مترو وضعیت بسیار بدی در حمل مسافران داشت. تاخیر بیش از حد در رسیدن قطارها و تغل بیش از ۵ دقیقه در هر ایستگاه همه مسافران را کلافه کرده است. در اوائل همه فکر می کردند که به دلیل بازگشایی مدارس و افزایش مسافران چنین اتفاقی افتاده است. اما بعد از مدتی گفتند به خاطر اختلاف شهرداری و دولت بر سر بودجه است که قطارها خراب شده است. اما ادامه دار شدن این جریان که باعث شلوغی بیش از حد قطارها، تاخیر آنها و دیر رسیدن مردم به دانشگاهها و محل های کار شده بود علامت سوال برای بسیاری از مردم ایجاد شد. تا اینکه چند روز پیش در متروی بهارستان که یکی از شلوغترین ایستگاهها میباشد ۴۵ دقیقه قطار نیامده بود. جمعیت از ایستگاهها به بالای پله ها و راهروهای خروج رسیده بود. هنگامیکه صدای قطار آمد مردم به روی ریلها حمله کردند و مانع از ورود قطار شدند. شعارهای مردم و مرگ بر

دیکتاتور به اوج رسیده بود. ماموران با مردم روی ریل درگیر شدند و کار به کتک کاری رسید. بالاخره بعد از اینکه مردم از روی ریل خارج شدند قطار وارد شد اما همین که ایستاد مردم راهبر قطار را از اتاقش بیرون کشیدند و او را بی دلیل کتک زدند و خونین و مالین کردند. گر چه او تقصیری نداشت. همان موقع بود که مشخص شد علت این اتفاقات اعتصاب کارکنان مترو می باشد. کاهش شدید حقوق آنها و ساعتی کردن پرداخت حقوق هایشان و تعدیل نیرو و در نتیجه اخراج تعدادی از آنها علت اعتصاب می باشد.

■ زن مسنی در مترو گفت جوانهایمان در روز ۱۳ آبان نشانشان خواهند داد و تلافی می کنند. یکی از زنهای فروشنده گفت همه روزهایی که اینا خودشون توی تقویم درست کردند حالا به ضد خودشون تبدیل شده. دیگه تا سال دیگه همه این روزها رو از تقویم لغو می کنند. یک نفر اون وسط گفت مگه اینا قراره تا سال دیگه بمونن؟ قطارهای کرج هم وضعیت بدتری دارد. دختری تعریف می کرد که یکروز به فاصله ۱ ساعت که باید ۵ قطار بیاید فقط ۲ قطار به ایستگاه آمده و جمعیت غیر قابل کنترلی در ایستگاه جمع شده بود. قطاری هم که میاید یکی از درهای واگن زنان باز نمی شود و زنان به در می کوبند و بدو بیراه می گویند و شعار می دهند. اما در باز نمی شود و قطار حرکت می کند. زنان شروع به شعار دادن می کنند. مرگ بر دیکتاتور از سوی زنان آغاز می شود و اوج می گیرد و مردان هم همراه می شوند. ماموران نمی تواند مردم را کنترل کنند. زنان بدون توقف ادامه می دهند. زنی به دلیل تجمع بیش از حد و شلوغی حالش بد می شود و غش می کند و سرانجام برانکار میاورند. همه معترضند. اما قضیه مترو همچنان ادامه دارد.

■ دوباره همه چیز دارد جامعه را به سمت انفجار می برد. گرانی بیش از اندازه و حذف سوبسیدها را هم باید به اینها اضافه کرد. دانشجویان تاکنون به وظیفه خود عمل کرده اند. اگر چه باید این اعتراضات گسترده تر، سازمانیافته تر و آگاهانه تر شود و همه دانشگاههای سراسر کشور را در برگیرد. اما باید توده های مختلف مردم نیز از این اعتراضات حمایت کرده و در آن شرکت کنند تا اعتراضات سراسری تر و همگانی تر شود. ما دانشجویان معترض بر خلاف رهبران موج سبز جمهوری اسلامی را نمی خواهیم. نه یک کلمه کمتر و نه یک کلمه بیشتر! ما نمی خواهیم به قانون اساسی سی سال پیش برگردیم. قانونی که فقط در جهت منافع اقلیت حاکمه بوده و هست و منافع مردم در آن جایگاهی ندارد. در آستانه ۱۳ آبان قرار داریم و از همه دانش آموزان و جوانان و دانشجویان و مردم از اقشار و طبقات مختلف می خواهیم که با حضور پر شور خود و با سر دادن شعارهایی علیه کلیت نظام جمهوری اسلامی در خیابان خواب را بر مستبدین و حاکمان حرام کنند. حضور و اعتراض مردم تنها سلاح آنان می باشد که باید به بهترین شکل از آن استفاده کنند.